

Stulle vi have Jaldøgen indført, tror jeg, at man maa flytte Henrettelses-scenen fra aaben Mark til et indeluffet Rum; Andet er det jo egentlig ikke, man vil. Man vil ikke begrænse Offentligheden saaledes, som det her siges, det er ikke Hensigten med Forslaget. Man kan ikke sige, at Høiesteret har en begrændset Offentlighed, den har fuldstændig Offentlighed, en saa stor Offentlighed, som Forholdenes Natur tilsteder. Er man først enig om at forlægge disse uhyggelige Rædsels-scener fra aaben Mark til et indeluffet Rum, saa følger det jo af sig selv, at ogsaa kun et mindre Antal kan være tilstede, end der nu kan, naar Henrettelsen foregaar paa aaben Mark; ogsaa der er der en Begrændsning med Hensyn til dem, der kunne se og overstue det, der sker. De Grunde, som Mindretallet i Udvalget har anført mod at forlægge Henrettelses-scenen til et indeluffet Rum, forekomme mig at være meget mærkelige. Et æret Medlem har her sagt og ogsaa den høitærede Justitsminister, at der hos vor Almue endnu var en Mistænktsomhed tilstede, til hvilken der kunde tages noget Hensyn ved Sager som disse. Men det er jo aabenbart ikke alene hos Almuen, det er jo ogsaa hos Folkets Repræsentanter, at denne Mistænktsomhed er kommen tilstede og har givet sig Udtryk her i Betænkningen. I Betænkningen siges det jo udtrykkelig, at man antager, at Misbrug ikke ville kunne forebygges. Hvad kan det være for Misbrug, der ikke kunne forebygges, fordi Henrettelsen foregaar i et indeluffet Rum? Aabenbart ikke Andet end det, at man enten kan befri en dømt Forbryder eller benytte Justitsen til at begaa politiske Mord. At dette har været Meningen, fremgaar jo ogsaa af den følgende Passus, hvor det siges, at der kan udbrede sig skadelige Forestillinger om Straffens Anvendelse og Udførelse navnlig i stærkt bevægede politiske Tider. Det er altsaa det, som det ærede Mindretal har tænkt sig, at en Bande bemægtigede sig Regjeringen og benyttede Justitsen til at stille sig af med politiske Modstandere; anderledes kan det jo ikke forstås. Men det var jo ikke nok, at en saadan Bande bemægtigede sig den administrative Magt, man maatte ogsaa tænke sig, at den bemægtigede sig Domstolene, thi uden Domfældelse fandt der ikke stede Eksekution. Det er altsaa en hel Omvæltning fra Tilstanden, som den nu er, som man maatte foreskille sig, naar man skulde have den Mistanke, der her er udtalt imod Brugen af Henrettelsesinstitutionen, fordi den flyttes fra aaben Mark til indeluffet Rum. Slige Grunde ere efter min Mening ikke stikede til at overbevise Folk. Vil man først tænke sig saadanne Tilstande,

kan det jo slet ikke nytte, hvilke Løve man har, thi Folk, der ikke ville tage i Betænkning at bemægtige sig Administrationen til at begaa Justitsmord paa politiske Modstandere, vilde ikke betænke sig paa Noget som helst, de vilde ogsaa kunne begaa Mord uden at behøve at have Justitsen som Skjærm. Det er aabenbart en noget lignende Tanke, som havde gjort sig gjældende hos det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), da han igaar udtalte sig imod Udvalgets Flertals Indstilling. Det ærede Medlem gif endogaa saa vidt, at han erklærede, at han langt vilde foretrække det Forslag, der var fremsat af Justitsministeren, end det, som var fremkommet fra Udvalgets Side. Det er virkelig Noget, jeg ikke kan fortaale, og isald ikke det ærede Medlem endogaa gjentagne Gange havde lagt Bægt paa, at det virkelig var hans Mening, vilde jeg have troet, at det var hans Spøg, eller ogsaa, at det ærede Medlem ikke havde læst Justitsministerens Forslag, thi hvis han havde læst det igjennem med Noagtighed, vilde han have set, at det saa at sige berøede paa Justitsministeren, hvem der skulde overvære Eksekutionen. „Henrettelsen“, hedder det, „skal ske i Overværelse af de Embeds- og Bestillingsmænd, som dertil bestemmes af Justitsministeren“. I Modsværgning dertil har Udvalget foreslaaet, at visse bestemte Embedsmænd, s. Ex. Politimesteren, skulde være tilstede. Dernæst hedder det i Justitsministerens Forslag, at foruden vedkommende Geistlige skal Afgangen være aaben for until 12 vorne Mænd, som Stedets Byraad eller Sogneraad opfordres til at udpege. Altsaa, „indtil“ 12 vorne Mænd skal efter Justitsministerens Forslag opfordres til at være tilstede. Den høitærede Justitsminister kan da tage 1, 2, 3, 4 indtil 12, der er ingen Pligt for ham til at tage 12. I Modsværgning dertil er der i Udvalgets Forslag truffet Bestemmelse om, at Afgangen skal tilstedes saa og saa mange af Kommunalbestyrelsen foruden Pressen, som jo har et gyldigt Krav paa at komme med, og som maatte ganske vist yder den bedste Betryggelse imod de af Mindretallet forudsatte Misbrug af Henrettelsen. Det viste sig jo ogsaa, at den høitærede Justitsminister kunde modtage Udvalgets Indstilling, som den forelaa, og han udtalte, at de Indvendinger, han havde at gjøre derimod, kun var ganske saa og ikke af betydelig Bægt. Der var et Moment, hvorover den høitærede Minister antede, og hvorpaa der var lagt den største Bægt i Udvalget, det var nemlig Tilstedeværelsen af Militær. Vi have i Udvalget været enige om, at det var nødvendigt ved saadanne Leiligheder at have Militær tilstede,